

Lydia uit Haaksbergen: waarom je niet moet wachten, maar moet doen!

Soms neem je een beslissing die achteraf perfect blijkt te zijn. Dat overkwam Lydia, 80 jaar uit Haaksbergen. Een paar jaar geleden begon het te knagen: wat als ik straks hulp nodig heb? Haar kinderen woonden op een uur afstand, en het huis met drie etages en een grote tuin werd steeds meer een last. "Kom hier wonen, mam!" zeiden ze. Het zette haar aan het denken. Ze schreef zich in bij de woningbouw en begon met opruimen.

Het loslaten van een leven vol herinneringen

Opruimen. Wie ooit verhuisd is, weet hoe zwaar dat kan zijn. "Je wilt niet weten wat ik heb weggedaan," lacht ze. "De kringloopwinkel heeft dankzij mij waarschijnlijk uitbreiding moeten aanvragen." Maar hoe moeilijk het ook was, het luchtte enorm op. "Mijn hoofd werd er lichter van. Je neemt alleen mee wat echt belangrijk is."

Toen ze reageerde op het appartement waar ze nu woont, wist ze eigenlijk niets over de buurt. "Mijn zoon woonde hier, maar ik kende Haaksbergen totaal niet." Spannend? Zeker. Maar het bleek de juiste keuze. "Het heeft geweldig uitgepakt. De mensen hier zijn warm, open. We letten op elkaar, zonder dat het verstikkend voelt."

"Als je in een hoekje blijft zitten, gebeurt er niks"

Een nieuwe plek betekent nieuwe mensen leren kennen. Maar dat gaat niet vanzelf. "Je bent verplicht aan jezelf om op pad te gaan. Hier worden allerlei dingen georganiseerd: koffiemiddagen, avonden met activiteiten. Ik ben geen zielig vogeltje achter de geraniums."

WhatsApp-groepjes met burens, een krant die doorgegeven wordt van hand tot hand – er is altijd contact. "We lachen om de overbuurvrouw die zegt: 'Je was gisteren laat, hè?' Maar het is nooit op een vervelende manier."

Niet wachten tot het móét

De verhuizing was niet alleen een praktische keuze, maar ook een bewuste stap naar een prettige oude dag. "Mijn schoondochter zei: 'Je moet niet wachten tot het nodig is, want dan ben je te laat.' Dat was precies het zetje dat ik nodig had." Zonder dit gesprek, had ik het misschien nu nog niet gedaan.

Terugkijkend mist ze haar oude huis niet. "Ik heb daar 45 jaar heerlijk gewoond, maar dit is beter. Als je ouder wordt, moet je niet blijven hangen in vroeger. Ik voel me hier goed."

Ouder worden met plezier

Voor wie twijfelt, heeft Lydia een simpele boodschap: "Doe het. Heb het er over. En niet pas als je moet, maar als je kunt. Het geeft rust. In je hoofd en in je hart." En blijf vooral bezig. "Ik sport, ik doe vrijwilligerswerk. Stilzitten? Dat zit niet in me."

Ze lacht. "Ouder worden betekent niet inleveren. Het betekent slimmer kiezen. En ik heb de juiste keuze gemaakt."